

[Justitsministeren.]

Sag, at yde Blodprøve til Undersøgelse. En Faderskabssag kan ikke hæves af Parterne, af Moderen og den udlagte Barnefader, for det skal konstateres, hvem der er Fader.

Der er endelig tilbage *Forslag til Lov om Ægtebørn*. Det kunde synes at være saa ligetil, hvem der er Ægtebørn, men der er fra gamle Dage megen Tvivl om det. Alle-rede i Homers Odyssé, der jo er nogle Tusind Aar gammel, spørger Athene, som har for-vandlet sig til Menneske, som Fyrst Mentés, Telemachos:

„Dog fortæl mig nu dette, men sig mig den skæreste Sandhed,

du, som alt er saa stor, est du virkelig Søn af Odysseus?

Slaaende ligner du ham af Hoved og dejlige Øjne.

Og den forstandige Svend Telemachos svared saalunde:

Dette, du fremmede Mand, vil jeg sige dig ganske sandfærdig:

Efter hvad Moder har sagt, er jeg Søn af ham, men med Vished

ved jeg det ej; af sig selv kan ingen jo kende sin Herkomst.“

Saa gammel er Tvivlen paa dette Omraade, og den kan jo være meget nagende. I Romerretten traf man den Bestemmelse, som er udtrykt i Ordene: *Pater est, quem nuptiae demonstrant*: Den er Fader, som Bryllupsfaklerne udpeger. Og dermed var Spørgsmaalet løst for Telemachos's Vedkommende, for hans Moder, Penelopeia, var gift med Odysseus. Saaledes klarede man Spørgsmaalet i Romerretten, og saaledes har vi ogsaa klaret os her i Danmark. Vi har ikke haft nogen Lovbestemmelse derom, men det har været fast Praksis, at vi har sagt: Naar en gift Kvinde føder et Barn, er hendes Ægtemand Fader til Barnet, medmindre der føres Bevis for det modsatte. Derimod har vi ingen Definition haft af Begrebet Ægtebørn. Men i Forslag til Lov om Ægtebørn foreskrives der:

„Ægtebørn er Børn af Forældre, som paa Avlingstiden levede i eller senere har indgaaet Ægteskab med hinanden, selv om Ægteskabet forinden Barnets Fødsel er ophævet ved Død eller Skilsmisse, og selv om Ægteskabet omstødes.“

Endvidere bestemmes det i § 2:

„Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet kan være avlet under Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet. Denne Regel

gælder dog ikke, hvis Ægtefællerne paa Avlingstiden levede separerede eller faktisk adskilte, medmindre det godtgøres, at de inden for Avlingstiden har haft Samleje med hinanden.“

Lovforslaget gaar saa navnlig ud paa at give Forskrifter om, hvorledes denne Regel, som jeg citerede: *Pater est, quem nuptiae demonstrant*, bør komme til Anvendelse. Ifølge § 5, 2det Stykke, kan den Mand, der under en Faderskabssag er anset som bidragspligtig til et Barn uden for Ægteskab, og som senere gifter sig med Barnets Moder, knytte Barnet nærmere til sig ved ved en skriftlig Anmeldelse til vedkommende Ministerialbog at anerkende Barnet som sit og dermed som Ægtebørn.

Jeg har hermed gjort Rede for disse Lovforslag og skal kun føje den Bemærkning til, at Gennemførelsen af dem ikke vil koste det offentlige noget. Det er jo en Særstilling, disse Lovforslag indtager, og som er af nogen Betydning. Og jeg mener, at det, der fremmes ved disse Lovforslags Vedtagelse, vil være Retfærdighed mod Mennesker, som uden egen Skyld hidtil har maattet lide under deres Stilling. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagene til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Danmarks Bank.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2257; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 34).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fisker: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, paa Grund af Sygdom ikke kan være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling her i Tinget. Det er enslydende med det Lovforslag, vi behandlede i sidste Samling. Der blev da ikke fra nogen Side rejst principielle Indvendinger imod Lovforslagets Indhold, og jeg vil derfor tillade mig at udtale Haabet om, at man denne Gang ret hurtigt gennem Forhandlingerne maa kunne naa til at sikre Forslagets Gennemførelse her paa Rigsdagen.